Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CII. No. 195. JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, OCTOBER 14, 1995. CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СУБОТА, 14-го ЖОВТНЯ 1995 р. Ч. 195. РІК CII.

ВЕРХОВНА РАДА ЗАТВЕРДИЛА ПРОГРАМУ ДІЙ УРЯДУ УКРАЇНИ

Київ (Р. Р.). — У середу, 11-го жовтня, Верховна Рада України присвятила день програмі дій Уряду, яку представив прем'єр-міністер Євген Марчук. Оскільки до виступів записалося понад 100 депутатів, парляментаристи ухвалили рішення працювати до 8-ої год. вечора. Насправді ж сесія закінчилася майже о 9-ій год. вечора. На ранньому засіданні був присутній Президент України Леонід Кучма.

Після виступу Є. Марчука почалося обговорення програми. Висловлювалися різні, часто цілком протилежні точки зору і пропозиції. Парляментарні групи та фракції „Державність", „Рух", „Реформи", „Єдність", Міжрегіональна депутатська група та „Незалежні" закликали схвалити програму в цілому, внісши важливі пропозиції і зауваження.

Обговорення проходило напружено, цікаво і без скандалів. Та все ж не обійшлося і без деяких порушень.

(Закінчення на стор. 4)

Пограбували прокуратуру

Київ (Р. Р.). — Тут у п'ятницю, 6-го жовтня, на світанку невідомі злочинці пограбували прокуратуру Жовтневого району Києва.

Знявши з вікна грати, вирізавши шибку та вибивши цеглиною другу шибку, злодії пробралися до кабінету виконуючої обов'язки прокурора Віри Шулякової й винесли єдиний у прокуратурі комп'ютер. Алярм працював, але міліція спізнилася. В кабінеті все було перекинено, порозкидано, але карні справи не пропали. Не зникли і речові докази. Велику суму грошей сконфіскувану під час арешту групи злочинців Шулякова напередодні здала до банку.

Слідство вважає, що прокуратурі дуже пощастило, бо в комп'ютері не було важливих інформацій і не зникли докази зі злочину з убивством, що були в сейфі.

Злочинність в Україні продовжується. Голова парляментарної Комісії з питань боротьби з корупцією і організованою злочинністю Григорій Омельченко під час зустрічі з журналістами 7-го жовтня сказав: „Кожного третього державного службовця вищого рівня влади сьогодні можна притягнути до адміністративної, дисциплінарної і матеріяльної відповідальности за корупційні діяння". Далі Омельченко пояснив, що це дії, спрямовані на незаконне отримання матеріяльних дібр, пільг тощо. Згідно з законом, депутати повинні нести адміністративну відповідальність, якщо паралельно з депутатськими обов'язками керуватимуть комерційними установами. За такі дії передбачено грошові кари від 25 до 50 неоподаткованої заробітної платні й заборону працювати в державних органах протягом трьох років.

Чечня припинила переговори з Москвою

Ґрозний, Чечня. — Чеченська сторона відмовилася від участи у мирних переговорах з Росією, аж поки не прибудуть міжнародні спостерігачі і миротворчі сили ООН, які гарантуватимуть дотримання міжнародних правних норм і зобов'язань. Про це повідомив журналістів керівник чеченської делегації на переговорах у чеченській столиці Гож-Агмед Яриханов.

Наставлення чеченської сторони висвітлює спеціальна заява президента Джохара Дудаєва. Згідно з цією заявою, він прийняв рішення припинити переговори у зв'язку з тим, що російські окупаційні війська продовжували обстрілювати з гармат і ракет чеченські села, скидати на них бомби з літаків, у висліді знову є численні жертви серед мирного населення.

Відомо, що 6-го жовтня чеченські вояки здійснили атентат на генерала Анатолія Романова, який наполягав на негайному роззброєнні чеченських формацій — ще до визначення політичного статусу республіки. Відразу після атентату російські літаки скинули бомби на села Рошні-Чу і Мескер-Юрт. Загинуло декілька десятків мирних мешканців, сотні поранено.

У понеділок, 9-го жовтня, члени двосторонньої комісії спостерігачів у Грозному висловили один одному взаємні претенсії і оприлюднили відповідні заяви. „Ми хочемо мати гарантії, що трагедія в Мескер-Юрті і Рошні-Чу більше не повториться,— сказав на пресовій конференції Г.-А. Яриханов.— Такою гарантією може бути присутність миротворчих сил ООН. Нема ніякого сенсу вести переговори і підписувати нові угоди, коли росіяни не виявляють найменшого бажання виконувати старі домовлення".

Тим часом російська влада і проросійська адміністрація Чечні знову пропонує запровадити у Грозному надзвичайне становище.

ПРИПИНЕНО ВОЄННІ ДІЇ У БОСНІЇ

Сараєво, Боснія-Герцеговина. — Після багатьох спроб тут у четвер, 12-го жовтня, воюючі сторони вкінці таки погодились на припинення воєнних дій, що має стати першим кроком до справжнього замирення.

Боснійський Уряд і провід боснійських сербів підписали це зобов'язання, яке негайно має увійти в життя. Одначе всі здають собі з того справу, що до командирів поодиноких військових відділів, вістка про цю подію дійде доперва за кілька годин. Все ж таки велика кількість західних дипломатів і політичних спостерігачів вірять, що це зобов'язання має можливість стати початком справжнього початку, до закінчення цих три і піврічних жорстоких боїв. Голова місії Організації Об'єднаних Націй до Боснії-Герцеговини Антоніо Педоє, отримавши потрібні підписи сказав„вірю, що сьогодні ми стали свідками історичного кроку на шляху до мирного полагодження цього конфлікту у Боснії-Герцеговині".

Хоча від початку конфлікту ця країна вже пережила понад 30 подібних зобов'язань, то цим разом всі уважають, що можна сподіватись кращих успіхів, бо не тільки пропонований до замирення плян поділив територію на майже дві рівні частини між Урядом Боснії та боснійськими сербами, але також тиск на мирне полагодження конфлікту міжнародної спільноти почали гостро відчувати обидві сторони.

В.Черномирдін не кандидуватиме

Москва. — Новою і несподіваною проблемою, яка у майбутньому може зупинити політичні та економічні реформи в теперішній не надто стабільній ситуації Росії, є публічна заява прем'єр-міністра Віктора Черномирдіна, що „він ніколи не плянував і тепер не плянує кандидувати" настановище президента Росії у виборах наступного року.

(Закінчення на стор. 3)

Плянується зустріч учителів

У вівторок, 26-го вересня ц. р. предсідник УНС Уляна Дячук відбула зустріч з проф. Зіркою Воронкою, директором програми „Навчання англійської мови в Україні". У зустрічі взяли участь Оксана Тритяк та Дарія Семеґен, координатори проєкту від УНСоюзу та Оля Швед, координатор „Просвіти" з Києва. Темою зустрічі були майбутні пляни зв'язані з проєктом „Навчання англійської мови в Києві". Під цю пору плянується зустріч учителів-добровольців, яка відбудеться на Союзівці 4-го листопада ц. р. На цю зустріч запрошується всіх учасників. На фото згорі (зліва): О. Тритяк, Д. Семеґен і О. Швед.

Громада приготовляється до приїзду Президента України

Ню Йорк. — Як відомо, Президент України Леонід Кучма приїжджає у суботу, 21-го жовтня, до Ню Йорку, щоб взяти участь із іншими численними головами держав, яких зголошених є понад сотню, у святочному відзначенні 50-річчя існування Організації Об'єднаних Націй.

Президент Л. Кучма промовлятиме на Генеральній асамблеї в понеділок, 23-го жовтня, у ранніх годинах, перший із провідників держав, після президента ЗСА Билла Клінтона.

Увечорі того самого дня українська громада Ню Йорку та околиці вітатиме Президента України бенкетом, що відбудеться у готелі Валдорф-Асторія в Ню Йорку. Початок бенкету о год. 7-ій вечора. Бенкет влаштовують спільно дві централі, УАК-Рада і УККА, та в їхніх бюрах можна все ще отримати квитки в ціні 125 дол. На бенкеті обов'язує вечірній стрій.

Г. Каспаров залишився мистцем світу

Ню Йорк. — У вівторок, 10-го жовтня, після півгодинної 18-ої шахової гри за чемпіонат світу, Ґері Каспаров зробив свій 12-ий хід, у якому посунув бігуна діягонально вперед один квадрат, а тоді подивився на свого суперника Вісванатана Ананда з Індії та з усміхом запропонував йому нічию. В. Ананд після кількахвилинної застанови прийняв його пропозицію без будь-якого виразу на обличчі.

Після 30-ох днів, 18-ти ігор в присутності понад 250 закордонних кореспондентів, що пильно стежили за кожною грою та розсилали свої звідомлення по цілому світі, все закінчилось без шуму і галасу, а тільки поданням руки на знак взаємної пошани та кінцевими вислідами 10 1/2 до 7 1/2. Після гри Ґ. Каспаров отримав винагороду першуна 900,000 дол., а В. Ананд 450,000 дол. Цей шаховий турнір у Ню Йорку був подуманий також і для того, щоб зацікавити цією грою громадськість країни. Хоча під час турніру зацікавлення шахами значно збільшилось, але не до такої міри, як в інших країнах світу, де ця гра є популярним заняттям як дорослих, так і молоді, зокрема в країнах Европи.

Група „Державність" критикує групу „Союз"

Київ (Р. Р.). — Тут у вівторок, 10-го жовтня, група „Державність" у Верховній Раді України оприлюднила звернення такого змісту:

„У четвер, 5-го жовтня 1995 року через Секретаріят Верховної Ради України було поширено в сесійній залі Верховної Ради заяву про створення депутатського об'єднання 'Союз' із списком 34-ох депутатів, які нібито бажають увійти у це об'єднання та із зверненням до голови Верховної Ради дати вказівку Секретаріятові про реєстрацію цього об'єднання.

У розповсюдженій заяві в демагогічній формі висловлюється неповага до українського народу, суспільного ладу та держави. З позицій російського імперіялізму право українській нації на самовизначення трактується як хуторянство, національний ізоляціонізм. Керівництво держави обзивається політичними банкрутами. Автори відкрито закликають до відновлення совєтської імперії у формі „Нового союзу", підступно поширюючи ідеї царського апологета Роґодіна про східнослов'янську спорідненість та російський месіонізм, ідеї, які згодом були взяті на озброєння офіційною совєтською ідеологією.

У відповідності до статті 92 конституції України, преамбули закону України про статус народного депутата, кожний депутат, як повноважний та відповідальний представник народу, повинен керуватися загальнодержавними інтересами, висловлювати і захищати суспільні інтереси, керуватися чинним законодавством.

Зміст заяви про створення групи 'Союз' свідчить, що її автори проводять агітацію проти суверенної України, закликають до зміни державного устрою, ліквідації незалежности, територіяльної цілісности.

Отже таке депутатське об'єднання є протиконституційним. Його утворення є зрадою державних інтересів України, а участь у ньому тягне відповідальність за статтями 56 та 62 глави І „Злочин проти держави" Кримінального кодексу України.

Вимагаємо від генерального прокурора України порушити кримінальну справу персонально проти кожного учасника цієї заяви. Звертаємось до Комісії з питань депутатської етики про проведення розслідування обставин з розповсюдженням заяви і друкуванням її в газетах. Результати розслідування просимо доповісти на засіданні Верховної Ради і притягнути депутатів до відповідальности, в незалежності від ступеня вини кожного".

У ВАШІНҐТОНІ ВІДБУЛАСЯ КОНФЕРЕНЦІЯ ПРО ЗОВНІШНЮ ПОЛІТИКУ ЗСА

Вашінгтон, Д. К. (Г. Колесса). — Тут у столичному готелі Гаятт Ріджeнсі Кепітол Гілл 6-го жовтня ц. р. відбулася одноденна конференція на тему „Зовнішня політика ЗСА: перебудова за двопартійною згодою", спонзорована організацією боротьби за людські права „Фрідом гавз". Розглянено такі важливі аспекти зовнішньої політики ЗСА, як сприяння ринковій демократії, енергійна міжнародна дипломатія ЗСА та зобов'язання оживити атлантицизм. Конференція проаналізувала ефективність, майбутню ролю та фондування основних засобів американської зовнішньої політики.

Головною метою конференції стала мобілізація двопартійних зусиль ЗСА для здійснення зовнішньої політики, яка поширювала б демократію і ринкові реформи

(Закінчення на стор. 4)

Президент ЗСА Б. Клінтон виступає з головною доповіддю. *(Фото Г. Колесси).*

В Україні

(З інформацій УНІАР)

Софійський собор закрили на ремонт

КИЇВ. — Помісний Собор УПЦ КП, запланований на 20-22-го жовтня, не зможе відбутися у Софійському соборі, оскільки там розпочали ремонт підлоги. Чомусь Державний комітет будівництва, якому належить Софійський собор, взявся за ремонт саме перед виборами нового Патріярха.

Співпраця між Україною й Чехією поширюватиметься

КИЇВ. — Міністер закордонних справ Чеської республіки Йозеф Зеленец високо оцінив результати своєї візити до Києва, де він відбув зустрічі з міністром закордонних справ України Геннадієм Удовенком, прем'єр-міністром Євгеном Марчуком, головою Верховної Ради України Олександром Морозом та Президентом Леонідом Кучмою. Договір про дружбу й співпрацю між Україною й Чехією, ратифікований нещодавно українським парляментом, закладає добрі підвалини для розвитку взаємовигідних відносин між двома країнами. Оголошено сприяння пр надання чеським урядом 7 млн. крон для підтримки приватизації в Україні. Розпочала свою працю чесько-українська міжурядова комісія, що має розглянути перспективи торговельно-економічних взаємин між Україною й Чехією. "Ми високо цінимо становище України щодо вступу Чехії в НАТО, висловлене Президентом Л. Кучмою під час візити до Праги", сказав чеський гість. "Згідно з цим становищем, кожна держава має право сама вирішувати питання своєї безпеки й обирати собі союзників, не питаючи на те дозволу в третіх держав". Зі свого боку українські керівники подякували Йозефові Зеленцу як голові політичного комітету европейської Міжпарляментарної асамблеї за сприяння прийняттю України до Ради Европи.

Науковці про Берестейську унію

ЛУЦЬК. — Тут відбулися четверті міжнародні берестейські читання, присвячені 400-річчю Берестейської унії, що відзначатиметься наступного року. Їх зорганізували Інститут історії церкви Львівської Богословської Академії, Волинський Краєзнавчий Музей та Волинський відділ Товариства "Україна". Вчені намагаються переосмислити значення Берестейської унії, котру за совєтської влади оцінювалось різко негативно.

Україна інтеґрується в европейські структури

КИЇВ. — Правдоподібно, наступного року Україна, Албанія, Болгарія, Білорусь та Румунія стануть повноправними членами Центрально-европейської ініціятиви. Таке рішення ухвалено у Варшаві на зустрічі голів урядів країн-членів цієї регіональної організації. Україну, котра має покищо статус спостерігача, репрезентував прем'єр-міністер Євген Марчук.

Росія теж має інтеґраційні пляни

КИЇВ. — За повідомленнями з Москви, російський уряд виправцював докладну програму економічної інтеґрації в межах СНД і прийняв рішення про її негайне впровадження, незважаючи на істотні відмінності в рівнях економічної реформованости різних країн Співдружности. Економічна інтеґрація, вважає міністер зовнішніх економічних зв'язків Росії О. Давидов, є "єдиним способом запобігти витісненню товарів власного виробництва із внутрішніх ринків країн СНД під тиском західних виробників". Про ще один спосіб, а саме — зробити свої товари конкурентційними, — російський міністер чомусь не згадує. Програму російського уряду плянується обговорити на зустрічі голів держав-членів СНД на початку листопада. Україна, однак, покищо не виявила особливого ентузіязму щодо цих плянів.

Пам'ятник козацькому кошовому

Одеса. — Демонструючи своєрідний "плюралізм", Одеська міська рада вирішила не лише поновити пам'ятник російській цариці Катерині II, а й — щоб заспокоїти українців, обурених пошануванням відомої українożерки, — звести пам'ятник кошовому Чорноморського козацького війська Антонові Головатому, котрий 1789 року на чолі козацьких загонів узяв штурмом фортецю Хаджибей, попередницю теперішньої Одеси. Поки дискусії про пам'ятник Катерині II тривають, комітет зі спорудження "українського" пам'ятника, на чолі з Лесем Танюком, провів своє перше засідання. Вирішено, що пам'ятник А. Головатому постане на Приморському бульварі, а найкращий проєкт буде обрано на конкурсній основі.

У СВІТІ

ВИСТУПАЮЧИ в Пйонгянгу перед учасниками святкової демонстрації і військової паради з нагоди 50-річчя Трудової партії Кореї, північнокорейський міністер оборони Цой Ґван сказав, що „армія не допустить зазіхання на суверенітет країни, зі зброєю в руках захистить партію та соціялізм і неодмінно об'єднає Корею ще у 90-ті роки цього сторіччя". Ц. Ґван підкреслив, що „партія, армія і народ тісно згуртовані довкола геніяльного вождя Кім Йонг Іля і тому їх чекають ще грандіозніші перемоги і ще більша слава".

КУБИНСЬКИЙ ЛІДЕР Фідель Кастро попросив в'їзну візу у ЗСА, бажаючи взяти участь у заходах, присвячених 50-річчю ООН. Однак він звернувся до американської місії в Гавані не особисто, а в групі інших кубинських урядовців які також хочуть бути присутніми на ювілейному засіданні Генеральної асамблеї ООН. Згідно з угодою між ООН і З'єднаними Стейтами Америки, на території яких розміщується головне бюро цієї організації, прохання керівника будь-якої держави надати йому в'їзну візу задовольняється майже автоматично. Принаймні дотепер не було випадку, щоб якомусь державному лідерові відмовили у візі. Однак цього разу Адміністрація президента Билла Клінтона матиме спеціяльні консультації з Конгресом. Лідер республіканської більшости у Сенаті Боб Дол і голова сенатської комісії закордонних справ Джессі Гелмс вимагають, щоб Адміністрація відмовила Ф. Кастрові у виданні в'їзної візи.

В АМЕРИЦІ

ДОСЛІДЧА ГРУПА СКЛАДЕНА з істориків та учителів під керівництвом колишнього губернатора Міннесоти та республіканського конгресмена Алберта Кві підтвердила, що крайові вимоги навчання історії не є вистачальними і мусять бути змінені. На думку членів дослідчої групи доконче треба більше звернути увагу на заслуги батьків-основоположників Америки, Конституцію та можливості успіху в житті. Крім того потрібно конче підкреслювати наукові і технічні досягнення ЗСА, щоб учні виробляли почуття гордости. Все ж таки найшлися ті, які уважають, що це не є достатньою зміною і вимагають більше.

ПОВІДОМЛЕННЯ

секретарям та новим членам УНСоюзу

Всі українномовні нові члени УНС, які набули грамоти у Департаменті Дорослих, від 1-го вересня 1995 р. отримують „Свободу" один місяць безплатно, щоб запізнати їх з нашою газетою та заохотити стати передплатниками. Англомовні члени отримують чотири безплатні числа "The Ukrainian Weekly".

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.
Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Терплячість чи байдужість?

Загроза економічних страйків, що легко можуть перетворитись у політичні, здається, ось уже п'ятий рік дамокловим мечем висить над Україною. На цю загрозу весь час посилаються ліві, видаючи себе за єдиних поборників "соціяльного захисту" трудящих; цією загрозою виправдує свою бездіяльність правляча "безпартійна" номенклятура; з цією загрозою змушені рахуватись і демократи та ліберали, покірно погоджуючись на "соціяльну зорієнтованість", себто млявість і половинчатість здійснюваних номенклятурою реформ.

Тим часом, як показують соціологічні дослідження, загроза ця сильно перебільшена. Попри справді поважну економічну скруту, за п'ять років в Україні, по суті, так і не відбулося значних страйків чи інших виявів масового невдоволення. Поодинокі виступи шахтарів, транспортників та деяких інших працівників ані не осягнули належною мірою власних економічних цілей, ані тим більше не потрясли політично цілого суспільства. Єдиний виняток — це гірничі страйки 1993 року, що допровадили врешті до зміни Уряду. Проте з віддалі часу цілком очевидно, що страйки ті аж ніяк не були "стихійним" протестом знизу, навпаки — їх ретельно зорганізувала "згори" місцева номенклятура з метою привести до влади представників свого клану.

Тим часом, за даними соціологічних опитувань, лише 5 відс. населення готові застрайкувати найближчим часом і ще 27 — у віддаленому майбутньому, коли стане вже геть нестерпно. Натомість 33 відс. не збираються страйкувати за жодних умов, оскільки це, на їх думку, нічого не дасть, лише погіршить і без того погану економічну ситуацію.

Серед засобів, що їх люди вважають найефективнішими для захисту своїх прав та інтересів, лише 4 відс. опитаних називають незаконні страйки, віча та демонстрації, ще 2 відс. згадують голодування, 4 відс. — пікетування державних установ, 1 відс. — захоплення адміністративних будівель, і 2 відс. — створення нелегальних збройних формувань. Натомість 15 відс. опитаних воліє вирішувати суспільні проблеми за допомогою виборів, 16 відс. — беручи участь у законних вічах та демонстраціях, 17 відс. — підписуючи петиції з протестами. Ще 8 відс. готові погрожувати страйком і 7 відс. — вдаватись до інших актів непослуху.

Половина населення України згідна з неминучістю безробіття в умовах здійснення економічних реформ, і лише 17 відс. виступає проти. На наступне питання — що ви робитимете, втративши працю, — третина населення відповідає: шукатиму іншу працю за своїм фахом, друга третина каже: шукатиму будь-яку працю, незалежно від фаху, десять відсотків намірені зайнятися власним підприємництвом, і лише 8 відс. покладаються на допомогу Уряду, 2 відс. схиляються до протизаконної діяльности, і тільки 1 (один!) відсоток намірений страйкувати.

Українці, безумовно, терплячі щодо знегод і, в переважній більшості, шанобливі щодо закону. По-справжньому реформістський уряд міг би перепровадити з цим населенням найрадикальніші економічні реформи, не покликаючись лицемірно на потреби "соціяльного захисту". Але по-справжньому реформістських урядів в Україні покищо не було і навряд чи такі найближчим часом з'являться, беручи до уваги атомізований стан суспільства та олігархічно-корпоративний характер правлячої еліти. Саме задля своїх кланових інтересів ця післякомуністична еліта докладає усіх зусиль, щоб трансформувати традиційну українську терплячість у зневіру й байдужість, вдовольняючи всіх, а найбільше — себе, суспільною стагнацією як сурогатом стабільности.

Погано не те, що українці терплячі і що навіть у найгірших умовах вони не збираються боронити своїх інтересів незаконними методами. Справді погано, що й законні методи обстоювання своїх прав їх не дуже цікавлять. Найнаочніше тому підтвердження — масова неучасть у виборах або й просто байдуже голосування за будь-кого: все одно, мовляв, нічого не зміниш. З-поміж опитаних мешканців України лише 5 відсотків вважають, що їхня воля, воля народу, може вплинути на рішення уряду. Натомість 65 відс. переконані, що від них нічого не залежить.

Цілком очевидно, що без подолання цієї зневіри й байдужости жодна терплячість сама по собі не дасть позитивних наслідків. Бог, кажуть американці, допомагає тому, хто допомагає сам собі. Кожен народ, перефразуємо іншу приказку, має ту долю, на яку заслуговує. Тобто ту, яку здатен собі вибороти.

Н.П.

ВЕЛИКІ ОСВІТНІ ПЛЯНИ В УКРАЇНІ

На терені ЗУАДК стараємося підтримувати зв'язок з усією Україною, а навіть подекуди з українцями в Російській Федерації та Румунії. Тож надходять до канцелярії ЗУАДК не раз газети, матеріяли, інформації, листи з дуже далеких сторін. Із газет появляються у нашому бюрі такі східні газети як „Східний часопис" і „Вісті" (Слов'янське на Донеччині), „Камінний Брід". Щирі добрі люди пишуть у тих газетах, намагаються внести хоча промінь просвітку у морок закованих у русифікацію земляків наших. Це важка, але відповідальна праця, і вона дасть свої наслідки, навіть рясні плоди, якщо ми підтримаємо їх.

Приходять також важливі інформативні матеріяли, цілі пляни, розроблені, наприклад, на одне десятиліття. Це і є найсуттєвіше, бо стосується освіти української дитини, освіти молоді, головно середніх шкіл, для віку дитини, коли кристалізується світогляд молодої людини. Не забуваймо, що в Україні є різні категорії людей: є це дуже чисельна верства діяльних свідомих національно людей, демократів; численнішою є верства одуреного чужими гаслами, брехливими теоріями обивателя, що не мав ще доступу до справжньої інформації про минуле України, про її культуру, про вартість української мови — уживання її на всіх рівнях життя. Цих треба просвітити справжньою інформацією, і багато хто з них стане таки українцем, не лише за походженням. Третя категорія — це запрограмовані на віки люди; вони вже не спроможні прийняти правди. І їм уже нічого не поможе. Тому найбільшу увагу треба приділити дітям і молоді. Про це знають в Україні ті національно-демократично наставлені учителі, виховники, дослідники, письменники й перекладачі з чужих мов світової літератури. Вони й творять оті пляни й програми, розробляють цілі схеми освіти.

Для здійснення нових освітніх плянів створено там Міжнародний Освітній Фонд ім. Ярослава Мудрого. У своїм ствердженні концептуальної сутности української національної школи автори програми подають: „Багатовіковий період бездержавности України позбавив кілька поколінь українських школярів можливости прилучитися до надбань культури народів світу. Це стало великим гальмом на шляху українського народу до вершин світової цивілізації. Нині визріла необхідність покласти край цій історичній несправедливості".

Оці нові подвижники нових освітніх шляхів для України цілком свідомі того, що при різноманітності складу населення України треба створити „новий образ України — української нації-держави, здатної до самостійного духового і політичного життя". „Ця нагальна потреба, — пишуть вони, — спонукує до пошуку ефективних шляхів подолання вкорінених під'яремним минулим стереотипів і водночас освоєння нових форм суспільного розвитку, використання невичерпних природних можливостей національного розвою України, наповнення її національної спільноти українським змістом..." „Першоосновою цього має бути духове національне виховання й освіта українського народу, зокрема його українська національна школа, навчання й виховання в якій ґрунтується на українській національній ідеї, інтеґративній основі всього навчально-виховного процесу — державній українській мові, українознавстві, забезпеченні оволодіння учнями цілісною системою правдивих знань про Україну..." „Українська національна школа... є школою виховання сильного духом громадянина України — всебічно розвиненої, фізично і морально здорової, високоосвіченої творчої особистости, котра усвідомлює свою національну гідність і національну гордість від приналежности до української нації як етнографічної спільности самостійної держави — незалежної соборної України-вітчизни". Це і є поняття „української національної школи", ствердженим у державно-національній програмі „Освіта" („Україна XXI століття").

„В цьому її стратегічне спрямування щодо відродження і розбудови національної системи освіти як найважливішого чинника духового національного виховання підростаючих поколінь, всього українського народу, забезпечення його входження в світову цивілізовану спільноту". Це і є те „життєве кредо", яке втримує цивілізований світ — ЗСА, Японію, Німеччину, Великобританію, Канаду, Францію, Італію; це кредо звучить: „Кожен має глибоко усвідомлювати свою національну приналежність, своє Боже призначення жити задля добробуту і всебічного розвитку у власній країні".

„Вислідом такого виховання повинно бути індивідуальне усвідомлення етнонаціонального 'я': 'Я — громадянин України'". Це відноситься і до етнічних меншостей України, їх льояльности до української держави. Це — теоретичні основи національної школи.

Конкретна програма включає окремі предмети в школі, що утверджуватимуть ті істини і проводитимуть їх у життя. Саме фонд ім. Ярослава Мудрого повинен дбати про матеріялізування теоретичних основ: влаштування шкіл з відповідним педагогічним персоналом, з підручниками, бібліотекою та потрібною технологією. Держава покищо не спроможна матеріяльно забезпечити цих потреб. Наведемо тут приклад одного лише предмету — світової літератури, яка дотепер подавалася тільки в межах предмету „Російської літератури", при чому подавали скупі інформації про світочів літератури за межами Союзу, наприклад, Сервантес, Шекспір, Ґете й ін.

Тепер проходить процес перекладання світових шедеврів українською мовою. Тільки дещо є перекладене, бо діяла клявзуля: не можна було отримати дозвіл на випуск перекладеного твору, якщо він уже був перекладений російською мовою, отже — український переклад уважався вже зайвим.

Тепер підготовляється всеохопна хрестоматія світової літератури. Кошти її видання великі — обраховано, що виноситимуть вони 300,000 дол. Отже — велике завдання має Фонд ім. Ярослава Мудрого.

Заплановано організувати такі національні українські школи по всій Україні: Київ; у Київській області: Вишгород, Кагарлицький район — Стрітівська школа (кобзарського мистецтва); Черкаська область — Канів; Рівне — гуманітарна гімназія; Волинська область, Луцький район — Заборольська середня школа; Харків — український ліцей лінґвістичної й економічної освіти; Дніпропетровське, середня школа; Кривий Ріг — українська національна школа; і ще одна в Кривому Розі; Запорізька область — Енерґодар — українська національна школа; Волинська область, Горохівський район: Бужанська середня школа; Черкаська область, Звенигородський район — Стецівська середня школа; Одеська область, Болградський район, Новотроянська середня школа; Одеса, українська гімназія: Донецьке, спеціялізована середня школа; Кіровоград — середня школа, Кіровоградська область, Світловськ — середня школа; Дніпропетровська область, Криничанський район, Криничанська середня школа.

Покищо заплановано, як бачимо, 21 такого роду школу. Знаємо, що є й інші школи подібного типу, де, мабуть, буде прищеплено ці нові програми, наприклад, Миколаїв, де відкрито гімназію і дано їй патронат О. Ольжича. З певністю можемо ствердити великі якістю і розміром почини. І зрозуміло нам, що ані сама Україна в сучасному економічному її стані, ані діяспора однієї країни не спроможні задовольнити цих потреб. Тут потрібне всестороннє і всеціле ентузіястичне зусилля — з усієї західньої діяспори (включаючи й Австралію), щоб ці високоякісні творчі плянування й програми стали дійсністю.

На сам кінець хочеться назвати ім'я тієї жінки-педагога, яка була ініціяторкою цієї великої акції, це Валентина Стрілько, тепер президент Міжнародного освітнього фонду ім. Ярослава Мудрого, людина з візією нової України.

Минулого травня (11-13-го 1995 р.) відбулася в Києві перша сесія під назвою: „Українська національна школа: становлення і перспективи розвитку" з великою фаховою діловою програмою. Бажаємо їм усім — подвижникам національної освіти України — великих успіхів у їхній піонерській благородній праці — від Екзекутиви й Дирекції ЗУАДК!

Думаю, що наше патріотичне громадянство збагне вагомість цього великого почину з патронатом князя Ярослава Мудрого і дасть і свою щедру допомогу на цю ціль через ЗУАДК.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про дива сьогоднішньої моди

Стою в авті без руху на одній з вулиць Ню Йорку і приглядаюся з нудів до пішоходів. Раптом з однієї кам'яниці вибігає група молодих людей і чомусь вони усі одягнені у чорне. Мимоволі перша думка викликає питання: чи ж би вони вибиралися на похорон або Панахиду? Однак у наступному моменті пригадую собі, що недавно читала репортаж про напрям осінньої моди, де великими літерами стояло: „Цілий Ню Йорк у жалобі!" Ця „жалоба", однак, не з приводу смерти когось близького чи іншої сумної нагоди, а просто це черговий „вибрик" дизайнерів, що чомусь у цьому році пропаґують чорний колір. Отже усі жінки та дівчата, які намагаються вдягатися за останнім криком моди, будуть носити усе чорне, а за ними в слід підуть молоді.

Ось звідки випливає джерело загальної „жалоби" і рівночасно доказ, як мода впливає на зовнішній вигляд тих, які сліпо йдуть за нею і як вона всевладно керує ментальністю людей, в першу чергу молодих.

Отже, запанує тепер чорний колір від ніг до голови. Але з тою головою не так воно просто і однозначно, бо коли елеґантки відповідно до моди прибирають відповідні зачіски, то „долина міста" залюбки носить обголені черепи, немов засуджені на страту, без огляду на те дівчата це чи хлопці. Хто, однак, не мав відваги на таку „моду", фарбує волосся на найбільш яскраві та крикливі кольори, позичені у райдуги, які ще аґресивніше кидаються увічі на тлі „жалобного" чорного одягу.

Всі ці, однак, вибрики панівної моди не є такими страшними у порівнянні з тими, що вже два роки, а може й більше, плекають безперервно підлітки, як чорні, так і білі, які ходять так одягнені до школи, якби у визнаному шкільною радою мундирі. Хто з нас не бачить їх у цих принаймні на два числа задовгих і зашироких штанях, з матнею на рівні колін, що звисають на незав'язані черевики або „снікерси" з виваленим язиком, у величезних сорочках, спущених з фасоном поверх штанів, і шапках з дашками назадгузь?

І якось не протестують проти цієї препоганої моди ні батьки, ані вчителі у школі, хоч не уявляю собі, щоб комусь саме цей вираз антикультури в цивілізованому світі міг сподобатися. Однак коли у гру входять великі гроші і великий бизнес, то публічна опінія мусить, либонь, мовчати.

Коли, однак, чорний колір у т. зв. елеґантній моді можна вважати проминаючим, як це завжди буває, то насувається питання, хто і чому та як мав такий сильний вплив на виготовлення одежі та на саму молодь, щоб вбрати її в такий огидний стрій і плекати його не один рік, а довше. Кому на цьому залежить, щоб молоді дівчата і хлопці виглядали усі немов обідрані та брудні „боми", щоб дівчата старалися добровільно нівелювати свою молодечу красу, а хлопці — спортову заправу? Чи не здають собі справи виховники молоді, що цей зумисне недбалий вигляд, доповнений оглушаючою музикою, мусить мати вплив на психіку тих, хто це плекає? Чи, може, за цією модою криється щось поважніше?

Колись казалося: „Як тебе видять — так тебе пишуть". Як можна тепер оцінювати загальну „жалобу" або недбалий брудний одяг, що охоплює застрашаючу низку річників молоді? Виходить з цього, що диктатори моди — це тепер у світовому суспільстві найвпливовіші люди. Може саме

(Закінчення на стор. 3)

Іван М. Самійленко

ВРАЖЕННЯ З ПОДОРОЖІ В УКРАЇНУ

II

Неділя, 12-го червня — день Святої Тройці (Зелені Свята). Україна офіційно святкує три дні — суботу, неділю й понеділок. У місті помітний святковий настрій. На майданах, у метро і на вулицях міста повно свіжих квітів. Їх швидко розкуповують. Повернувшись увечорі на своє мешкання, я був здивований несподіванкою — всі п'ять кімнат були святково і традиційно удекоровані: підлога вислана степовими травами, портрети на стінах і віконні рами були прибрані квітами, кленовими і липовими галузками. Дивувало мене і те, що господарі цього мешкання народилися на Черкащині в кінці сорокових років і здобули вищу освіту у Київському Університеті, але зберегли батьківські традиції.

В неділю я з дружиною і внуками в товаристві моїх господарів і їхніх дітей відправилися на святкову Службу Божу в собор св. Володимира. Поблизу Собору всі вулиці були забиті людьми. Всі вони спішили з квітами в руках на Службу Божу. Дзвонили урочисто дзвони, співав величаво хор, зустрічаючи Святішого Володимира — Патріярха Київського і всієї Руси-України, який в супроводі священства приступав до престолу. Все це разом будило любов і гордість до наших традицій, запалювало братнє почуття серед численних киян у самому соборі і навколо нього. Пригадав і я ту Службу Божу в Густинському монастирі, поблизу якого я провів дитинство і юнацькі роки.

Понад 70 років атеїстичний комуно-большевицький режим виривав з корінням та нищив релігійно-духове і культурне життя українського народу. Безпощадно і пляново масакрував провід нації. Все ж, як бачимо, українські віковічні традиції і народні звичаї ще не вмерли, живуть. Вони спонтанно виявляють свою невмирущу силу і живучість.

Хочу пригадати мою зустріч (хто знав, що це буде останням) з Патріярхом Володимиром. Відбулася вона 27-го червня ц.р. в Києві. Моє знайомство з Патріярхом (тоді о. Василем Романюком) бере початок від 1988 року. Зустрівся я з ним у Канаді, будучи представником ДЦ УНР в екзилі, на відзначенні 1000-ліття християнства Руси-України. І от тепер, прибувши в патріяршу канцелярію, я дізнався, що Патріярх несподівано виїхав у лікарню. Зі слів його сина мені стало відомо, що не так давно Патріярх мав дві серцеві атаки. Раптом у дверях появився Патріярх. Моя зустріч з ним була виняткова хвилююча і радісна, але коротка. Амбасадор ЗСА вже чекав на Патріярха. Домовившись про день нашої наступної зустрічі, він поспішно від'їхав. Останні дні мого перебування в Києві і поза Києвом були занадто переобтяжені. За день перед від'їздом до Америки я мав телефонічну розмову з Патріярхом. Домовились побачитися на початку жовтня...

Тяжко примиритися... Здається, ніби це було вчора: я бачу перед собою людину, повну енергії і великих надій, відчуваю міцний потиск його руки і сердечні обійми. І тут же, в дальшій нашій розмові, появу в очах смутку і турботи. Так звана Українська Православна Церква Московського Патріярхату спричинює великі труднощі. „Ми отримали, сказав Патріярх, принципову згоду високих владних чинників на передачу УПЦ КП другої частини Київської лаври, хоч остання має історичне право на увесь монастир, але практично ця згода залишилася лише на словах. В той час як велика частина лаври ще в 1989 році була офіційно передана Московській Патріярхії. Чи є потреба доказувати, що приналежність таких українських святинь, як собор св. Софії і Києво-Печерська лавра — це питання не лише відродження національної УПЦ КП, але одночасно і питання державної незалежности України". Виникає питання: чи може імперський патріярхат чужоземної держави бути господарем святинь незалежної української держави?! Український часопис „Дзвін Севастополя" в березні ц.р. подав до краю обурливу інформацію: 9-го червня 1994 року релігійна громада УПЦ КП м. Севастополя звернулася до міської ради з проханням зареєструвати статут УПЦ КП. І що ж? Після протесту російської ПЦ м. Севастополя і прот. Георгія Полякова, рішенням Севастопільської міської Ради реєстрацію УПЦ КП відмовлено. Так виглядає в Україні закон, що „всі церкви є за законом рівними перед державою". Так виглядає „право свободи совісти та релігійних організацій". Не кажучи вже про те, що т. зв. УПЦ МП явно працює для відновлення колоніяльного режиму в Україні для денаціоналізації українського народу. По суті, вона продовжує традиції московської імперської політики на Україні, яка протягом століть проклинала в церквах імперії гетьмана Івана Мазепу як зрадника. Московський Патріярхат і влада Росії працюють заодно. Один одному допомагають... В Україні ставлення до УПЦ КП невтральне, індиферентне, байдуже. Київський Патріярхат відчуває брак преси. Радіо і телевізійна мережі майже недоступні. За 10 хвилин телевізійної передачі Київський Патріярхат мусів заплатити 300 мільйонів крб.

В додаток до всього сказаного, Московський Патріярхат робить все можливе, щоб Київський Патріярхат не отримав визнання і благословення від Вселенського Собору в Царгороді. Майбутній ріст УПЦ КП у великій мірі буде залежати від його церковного проводу, а головне від майбутнього Патріярха, якого нетерпеливо чекає Україна. Майбутнє її залежить і від зрозуміння ролі УПЦ КП в українській незалежній державі. Київський Патріярхат потребує і чекає належної братньої співпраці і від Української Православної Церкви в діяспорі.

На закінчення цієї статті я не хотіб би оминути ще таке: це вже четверта моя подорож в Україну. Пригадую перші хвилюючі відвідини України, зокрема Києва вліті 1992 року. Тоді я оглядав урядову дільницю, де розташувалися Верховна Рада, Уряд України та інші державні установи. Зовнішньо, з багатьма пам'ятниками і назвами вулиць, це дільниця виглядала на совєтську Україну. Фронтова сторона, себто фасад будинку Верховної Ради, був удекорований великим державним гербом УССР, а обидві сторони головного входу — барельєфами, які відображали борців Жовтневої революції і героїв-будівничих комунізму. На самій вершині-куполі цього будинку маячів жовтоблакитний прапорець... Перед будинком ВР — величавий пам'ятник, присвячений большевицьким повстанцям київського „Арсеналу", які перші повстали проти Української Центральної Ради в 1917-1918 рр.

Там же, в Печерському районі, по другій стороні парку, на бульварі, стоїть інший пам'ятник з розташованою гарматою на верху. Пам'ятник присвячений також большевицьким повстанцям „Арсеналу". Через дорогу, напроти цього пам'ятника, стоїть будинок, удекорований барельєфом героїчної баталії арсенальців і вивіскою: „Музейно- виставочний центр „Арсеналу". На вимогу Народного Руху експонати в музеї були зняті, музей припинив свою діяльність. Залишилась лише густо подзьобана стіна кулями військ УНР (Слобідського коша, Січових Стрільців і Вільного козацтва), які з 3-го на 4-те лютого 1918 р. штурмом здобули „Арсенал".

Це було на весні 1992 року, це лишилось і тепер — на четвертому році існування незалежности України. Зміни передбачалися у вересні, але які? Музей урочисто відновлює свою працю, як це було за часів комуно-большевицького режиму! Більше того, комісія з Найменувань при Київраді отримала від ветеранської групи Києва вимогу повернути метро „Театральна" і Чоколівському бульварові ім'я Леніна...

(Закінчення на стор. 3)

УЧАСТЬ ПРЕЗИДЕНТА ВІЛЬНОЇ УКРАЇНИ У ВІДЗНАЧЕННІ 50-РІЧЧЯ ООН — ЦЕ НАДЗВИЧАЙНА ПОДІЯ

Відзначім її своєю присутністю на бенкеті в понеділок, 23-го жовтня!

Зустріч Київської Студійної Групи в Римі

Київська Студійна Група була заснована кілька років тому із завданням зібрати науковців-ієрархів, священиків та мирян, зацікавлених діялогом між Українською Греко-Католицькою Церквою та Вселенським Православним Патріярхатом. Серед незапрошених на попередні конференції Київської Студійної Групи була найбільша Українська Православна Церква в діяспорі, тобто церква, що має свій осідок у Бавнд Бруку. Отож інтереси православних українців на цих конференціях представляли Українська Православна Церква в Канаді та Українська Православна Церква в Америці, очолювана Єпископом Всеволодом. Отримавши вперше запрошення взяти участь у конференції, Архиєпископ Антоній надав мені можливість репрезентувати на ній нашу Церкву — можливість, за яку я йому вдячний. Не менш вдячний я приватній фундації, яка покрила кошти моєї подорожі.

Під час зустрічі з Вселенським Патріярхом Вартоломеєм (другий зліва).

В конференції, яка проходила у приміщеннях Української Католицької Семінарії св. Йосафата, взяли участь 16 осіб: чотири єпископи, десять священиків та два миряни. Половина з них була католицького віроісповідання, друга половина — православного. Серед ієрархів були: колишній глава Української Католицької Церкви в Канаді Митрополит Максим Германюк, Єпископ Стемфордської Дієцезії Української Католицької Церкви в ЗСА Василь Лостен, первоієрарх Української Православної Церкви в Америці Єпископ Всеволод та Єпископ Грецької Православної Церкви у Великобританії Калістос.

В ході конференції було зачитано і обговорено чотири доповіді: „Папські енцикліки: „Orientaie Lumen“ (Світло сходу) та „Ut Unum Sint“ (Щоб усі були одно); „Суперечливі і протилежні тлумачення Берестейської унії“; “Поділи та процеси зцілення, спричинені унією“; „Універсальність і соборність Церкви“.

Кожний з доповідачів зосередив свою увагу на специфічних проблемах поділу між Українськими Церквами та вніс пропозиції щодо розв'язання цих проблем та об'єднання Церков. Учасники конференції наголошували, що оскільки єдність християн є однією із заповідей Христа, всім слід пам'ятати, що сила, яка нас, як християн східнього обряду, єднає, є сильнішою, ніж та, що нас роз'єднує.

Учасників конференції на авдієнції прийняли як Папа Іван Павло II, так і Вселенський Патріярх Вартоломей, який перебував в Римі на свято свв. Петра і Павла для зустрічі з Римським архиєреєм. Особливо зворушливими були слова Патріярха Вартоломея, який окремим зверненням звернувся до членів Київської Студійної Групи, та через них, до обидвох Українських Церков. У своїй промові Патріярх висловив надію, що Українські Церкви відіграють активну ролю в процесі реінтеґрації всіх християнських Церков, зокрема Римської та Константинопольської.

На час тривання конференції — чи то в ході її сесій, чи під час авдієнцій, відвідин екуменічних представництв та навчальних закладів, чи товариських зустрічей — всюди була мова про єдність. Основним завданням конференції було надати її учасникам можливість подивитися один одному в очі та обговорити те, що нас ділить, що викликає недовір'я, а то і ворожість. Отож не може бути жодного сумніву, що відсутність єдности між нами є нічим іншим, ніж нашою послугою сатані. Неможливо заперечити, що багато розбіжностей залишається між Православною та Католицькою Церквами, причому особливе занепокоєння викликають питання главенства та непомильности Папи Римського. Для православної сторони ці питання є явно догматичного характеру і, як такі, вони не підлягають жодному нарушенню чи компромісам. Як взагалі підходити до вирішення цих питань — цим, безумовно, займатимуться чергові конференції Київської Студійної Групи та інші екуменічні зібрання.

Наприкінці римської конференції стали помітними перші її плоди: між її учасниками почали панувати почуття зближення, атмосфера кращого взаєморозуміння та готовости полагодити наші розбіжності спільними пошуками шляхів до єдности. Однак, як стало очевидним одного вечора, до наміченої мети нам ще далеко. Після однієї із сесій учасники конференції зібралися із семінаристами місцевої Української Католицької Семінарії на спільну вечерю і молитву. І хоч під час вечері знову ж йшла мова про церковну єдність, зустріч закінчилась гимном-молитвою до святого Йосафата у виконанні майбутніх воїнів Христа ради. До наміченої мети нам дійсно ще далеко.

Архимандрит Андрій Партикевич-

ЯПОНІЯ ЗАЛИШАЄТЬСЯ найдорожчою для життя країною у світі. Згідно з останнім звітом японського міністерства зовнішньої торгівлі і промисловости, у порівнянні, наприклад, зі З'єднаними Стейтами Америки ціни на фірмові вироби в Японії вищі на 130 відсотків, а вартість книжок, плата за ґаз, електроенерґію і відвідання майданчиків для гри у ґольф перевищує американські норми на 210 відсотків.

БЕЗ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І КНИЖКИ НЕ БУДЕ УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ!

ПОДЯКА

за вшанування

бл. п.

АННИ МОХ

Цією дорогою складаємо сердечну подяку усім рідним, близьким та приятелям за участь у похороні дорогої нам ДРУЖИНИ, МАМИ, БАБУНІ, ТЕТИ і СТРИЯНКИ

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ по відправленню заупокійної Служби Божої пом'янули бл. п. Анну скромною тризною, на якій було складено пожертви в сумі 500 долярів, які з волі родини передано на Фонд „Броди Лев“ — на допомогові цілі воєнним інвалідам — дивізійникам І-ої УД УНА та воїнам УПА.

Пожертви склали: Володимира і Стефан Сливоцькі, Іван та Єлисавета Ґеба, Павлина і Володимир Балабан, Варвара та Іван Половчак, Ігор та Марія Мох, Іван Паливода, Іван Крайник, Зіна та Ігор Раковські, Степан і Анна Леуш, Г. Полюга, Н. і О. Гапій, церковний хор церкви свв. Володимира і Ольги в Ґлен Спей, М. Ю. Добош, Йосиф Грицковян, Александер Одуляк, Галина і Богдан Кандюк, Богдан і Ольга Чапля, Анна Плескун-Цюрпіта, Володимир і Віра Мазяр, Александер і Оксана Мазяр, Юстина Попович, Ярослав і Розалія Ґавур, Зенон Комоницький, Людмила Гайдар, Богдан і Ґерта Ґірняк.

Дякуємо усім за присутність, співчуття та пожертви.

З пошаною
муж Данило Мох з родиною.

Ділимося сумною вісткою, що 10-го жовтня 1995 року відійшла у вічність наша найдорожча
МАМА, БАБА, ТЕТА

бл. п.

ЛЮБА СТЕЦКІВ КИВЕЛЮК

ПАРАСТАС і похорон відбулися в п'ятницю 13-го жовтня 1995 р. о год. 11:00-ій ранку в похоронному заведенні М. Насевича при Tabor Road, Philadelphia. Після Парастасу відправлено Заупокійну Службу Божу в церкві Благовіщення в Мелровз Парк, Па., а опісля тіло покійної було зложене на цвинтарі Св. Марії на Факс Чейсі, Па.

Горем прибиті:
син — РОМАН КИВЕЛЮК з дружиною МЕРІЄН
дочка — ДАРІЯ КОЛІЯС з мужем ДИМІТРІЄМ
внуки — ОЛЕКСАНДЕР
— АДРІЯН
— ЮЛІЯН і МОРА
ближча і дальша родина в Україні.

ВРАЖЕННЯ...

(Закінчення зі стор. 2)

Як бачимо, пам'ятники і символи поневолення і поневолювачів України старанно зберігаються. І тут же виникає слушне і болюче питання: а де ж пам'ятник молодим лицарям Крут, що пішли добровільно на смерть, захищаючи Київ від московсько-большевицьких орд? Де пам'ятник групі цих героїв, яка похована у братській могилі на Аскольдовому цвинтарі? Ні, таких пам'ятників немає. Немає пам'ятника і воїнам УНР, що загинули в боях з большевицькими повстанцями „Арсеналу”, які повстали з наказу Москви проти молодої української держави — УНР.

Пишемо про ці сумні речі не випадково. Бож саме в ці часи чуємо голоси у ВР України, як це сказано вище, „розстріляти”. Чуємо голос повного презирства до тризуба України, називаючи його „свастикою”, а жовтоблакитний прапор України „куском ганчірки”... А тепер, як повідомляє преса, в Києві створена „Координаційна Рада” лівих, яка плянує стратегію повалення існуючої влади України.

І тут постає питання: чи маємо ми інтелектуальну і моральну силу духу (не ковбаси) для того, щоб дати раду з новими обставинами і подіями, які на четвертому році державної незалежности України появилися і ростуть. Не забуваймо, що для того, щоб обеззброїти ворожі сили України, треба розгадати, що ці сили хочуть, до чого вони прямують. Не заплющуймо очі на існуючу дійсність.

Я не належу до песимістів. Я вірю в український народ. Я бачив і відчув ті глибокі процеси і зміни, які ферментують в українському народі. Єдність, невтомна праця і пильність — ось що нам потрібно.

ПРЕЗИДЕНТ БИЛЛ КЛІНТОН до трибуналу Організації Об'єднаних Націй, що займається скаргами працівників, вирішив призначити жінку, яка має практику в цій ділянці. Пропоновану кандидатуру Дебори Тейлор-Ешфорд, співвласника вашинґтонської адвокатської фірми Гоган і Гартсон, мусить бути затверджена комісією Генеральної асамблі. Жінки, які працюють в ООН, домагалися, щоб до згаданого всеціло мужеського трибуналу знаного під назвою Адміністративного призначити жінку. Першою та єдиною жінкою, що входила до цього семичленного трибуналу була француженка Сузан Бастід, яка працювала там від 1950 до 1982 року.

Про дива...

(Закінчення зі стор. 2)

це хотів нам доказати фільмовий режисер Олтмен у своєму недавньому фільмі “Prêt-à-porter”, в якому йдеться саме про моду і її впливи, коли на закінчення у сцені показу моди в Парижі випустив усі модельки у строях Єви — лише з квітами в руках? Давно, ще перед Олтменом, питання подиву для кравецького „майстерштику” висловив Ганс Християн Андерсен у казці „Голий король” устами свого маленького героя, якому брехлива полуда загальної мовчанки від загального подиву єдиному не дозволила мовчати.

О-КА

В.Черномирдін...

(Закінчення зі стор. 1)

Ця несподівана заява В. Черномирдіна, якого багато уважало престолонаслідником Боріса Єльціна, затурбувала багатьох, як в Росії так і поза її кордонами. Будучи впродовж останніх двох років тим, що опікувався та пропаґував економічні реформи зближені до ринкової системи, своєю заявою В. Черномирдін поставив під знак питання їх місце у майбутньому економіки в Росії. Всім же відомо, що хворий і не надто люблений теперішній президент Росії не має виглядів бути знову обраним. Лишаються такі кандидати як ген. Александр Лебедь з незалежних і Ґенадій Зюґанов з Комуністичної партії, тому й турбує всіх зацікавлених ця несподівана відмова.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у ЗСА
КАНАДСЬКИЙ ІНСТИТУТ УКРАЇНСЬКИХ СТУДІЙ
та
THE HARRIMAN INSTITUTE

запрошують громадянство
взяти участь у конференції
що відбудеться
з нагоди появи двох нових публікацій:

1. Іван **ЛИСЯК РУДНИЦЬКИЙ**, *ІСТОРИЧНЕ ЕССЕ*
2. **Anna PROCYK**, *RUSSIAN NATIONALIZM AND UKRAINE*

В ПРОГРАМІІ ДОПОВІДІ:

Mark von Hagen, “The Significance of these books for Slavic-Soviet Studies in North America” (in English).
Франк Е. Сисин, „Значення *ІСТОРИЧНИХ ЕССЕ* для відродження історичної науки в Україні“.
Анна Процик, „Рефлексії на книжку *РОСІЙСЬКИЙ НАЦІОНАЛІЗМ та УКРАЇНА*“.

Конференція відбудеться

в неділю 22-го жовтня 1995 р.
о год. 2-ій дня в будинку Академії:

206 West 100 Street
New York ,NY 10025
Tel.: (212) 222-1866

Найщиріші співчуття
родині, близьким, друзям

СВ. П.

ЯРОСЛАВА КЛИМОВСЬКОГО

дорогого друга, театрального діяча, літописця Філядельфійської громади, діяльного журналіста, втрату яка тяжко пригнобить редакцію щоденника „Свобода“, якої він був частим кореспондентом.
Сердечне співчуття — всім кому був дорогий та улюблений наш — Куню—.
Вічна ТОБІ пам'ять!
В тяжкій жалобі
Владислав Клех

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшов у вічність 12-го січня 1995 року наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ і БРАТ

св. п.

д-р політичних наук

ТЕОДОЗІЙ БОГДАН СЕНДЗІК

Цією дорогою складаємо найсердечнішу подяку приятелям, знайомим і родині за висловлені особисто, телефонічно і листовно співчуття в тих найтяжчих днях нашого життя.

Ми безмежно вдячні парохові церкви св. свщм. Йосафата у Трентоні о. Іванові Давидовичеві за відслуження похоронних відправ, відпровадження покійного на вічний спочинок на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж., та за благословення тризни.

Особливу подяку складаємо о. митратові д-рові Іванові Біляничеві, парохові церкви Христа Царя у Філядельфії, за співучасть у похоронних відправах, проповідь під час заупокійної Божественної Літургії, відпровадження покійного в останню дорогу та за теплі спомини під час тризни про свого спочилого товариша з гімназійних часів.

Щиро дякуємо о. митратові Богданові Желехівському і о. Іванові Фатенкові за прощальне благословення покійного у похоронному заведенні.

З глибини серця дякуємо всім, які взяли участь у похоронних відправах, щоб віддати останню пошану покійному і провести його на місце вічного спочинку.

Найсердечніша подяка за прощальні слова інж. Іванові Микитинові від Українського Культурного Центру у Трентоні і Осипові Трушеві від Асоціяції Українців Америки. Наша глибока вдячність Євгенові Стахову, який накресливши життєвий шлях покійного прощав його від УАКРади, колишніх учнів Перемиської гімназії та колеґ із студентських часів у Берліні, а також за посмертне повідомлення в пресі та проведення тризни.

Дуже дякуємо приятелям і рідним, які несли домовину, а також Іванові Головці, інж. Макареві Копаниці та всім, які своїм співом звеличали похоронні відправи.

Сердечно дякуємо членкам СУА: Оксані Микитин, Марійці Глушок та Анастазії Бойцун за переведення збірок.

Ми невимовно вдячні приятелям, знайомим і рідним що для вшанування пам'яти покійного зложили щедрі пожертви на поминальні Божественні Літургії, добродійні цілі та прислали квіти. Нехай Всевишній винагородить вас своїми щедрими ласками.

Дружина Віра і син Нестор з родиною

ПОЖЕРТВИ на ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ ЗЛОЖИЛИ:

Марія Кассіян, Уляна Коропей, Данило Маціканич, Теодор Флюнт з родиною, Іван і Софія Головка, Михайло і Анастазія Бойцун, Евген Ґец, Марія Кардаш, Мирон і Слава Кардаш, інж. Орест і Леся Сеник, інж. Андрій Турчин, інж. Ігор і Дарія Сеник, Петро Плис з родиною, Леся і Роман Городиські, Юстина Надраґа, М. Головчак з родиною, інж. Макар і Дарія Копаниця, інж. Борис Ґуляй з родиною, Дарія Кузик, д-р Ярема і Наталія Дубик, Ольга Дубик, Ольга Фостяк, Стефан Мрочко, Галина і Богдан Пасічні, Катруся і Мирон Захаріясевич, Уляна і Юрій Тарнавські, Українські Американські Ветерани, Joseph Kasian and Family, Kathryn Devlin and Family, Mr. and Mrs. Albert Mazzagetti, Gerry Walters.

КВІТИ ПРИСЛАЛИ:

о. Прот. Сергій і Лідія Ковальчук, Катя і Микола Ковальчук, Люба і Ігор Бугай, д-р Юрій і Наталія Попель, Оля і Олександер Волощук, Сергій Ковальчук, Ольга Дубик, д-р Ярема і Наталія Дубик, Роман і Володар Кузик з родинами, д-р Нестор Стихно з родиною, Дарія Кузик, Dr. John Choby, Dr. Jean Fitzgerald, Dr. Tuan A. Le, Dr. James Faunce, Virginia and Albert Loch, Carleen and Frank Kulscar.

НА БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ В НЮ ЙОРКУ

300 дол. д-р Ярема і Наталія Дубики;
по 100 дол. Марта Данилюк, Ольга Дубик, Дарія Кузик;
по 50 дол. д-р Роман і Льора Коропеї, д-р Теодозій і Люба Крупи, Орест і Святослава Менцінські;
по 25 дол. Олег і Туня Данилюки, Андрій і Христя Данилюки, Люба Мриглоцька, інж. Мирон і Богданна Осадци, Марія Захаріясевич;
по 20 дол. о. Митрат Богдан і Надія Желехівські, інж. Іван і Оксана Микитини, Ірина Мороз, Мирослава Глушок, Теодор Флюнт з родиною;
по 10 дол. Микола і Тамара Веремієнки, Марія і Михайло Глушки.

Разом ________ 995 дол.

НА МЕДИЧНИЙ ФОНД ДІТЯМ ЧОРНОБИЛЯ через СУА

По 100 дол. Український Культурний Центр у Трентоні, д-р Юрій і Наталія Попелі, інж. Роман і Наталія Кузики;
по 50 дол. Надя і Іван Савчуки, Юрій Олесницький, Святослава і Орест Менцінські;
по 30 дол. родина Касіянів;
по 25 дол. о. Іван і Надія Фатенки, Марта і Юрій Менцінські, Михайло Мартиненко, інж. Ігор і Дарія Сен ики, Ірина і Петро Плиси, Зіна і Іван Кузики;
по 20 дол. Леся і Євген Обаранці, Анастазія і Михайло Бойцуни, д-р Зенон і Марія Городиські, Леся і Роман Городиські, інж. Мирослав і Ліда Кіржецькі, інж. Борис Ґуляй з родиною, Марія і Михайло Глушки, Степан Шилкевич;
по 10 дол. Юлія і Андрій Галайдіди, Софія і Іван Головки, Євген Ґец, Ярослав Чучук з родиною, інж. Андрій Турчин, Бронислава Скорупська, М. Головчак з родиною, Богдан Станько, Христина Боднар, Марія Савула;

Разом ________ 890 дол.

НА ФОНД ДОПОМОГИ ДІТЯМ ЧОРНОБИЛЯ

50 дол. д-р Богдан і Оля Фараонів;
по 25 дол. Емілія Панасюк, інж. Іван і Надія Гафтковичі, Стефан і Арлін Павлів;
10 дол. Іраїда Черняк.

Разом ________ 135 дол.

НА СТУДІЇ БОГОСЛОВІВ З УКРАЇНИ В УКУ В РИМІ

100 дол. Дарія Кузик;
по 50 дол. Уляна Коропей, Миролюб Лозинський;
30 дол. інж. Іван і Оксана Микитини;
по 25 дол. Люба Мриглоцька, Евген і Оксана Тиханські, Евген і Дарія Ді Реста;
по 20 дол. інж. Орест і Леся Сеники, Юстина Надраґа, д-р Адам і Оля Джаман, Орест і Аня Надраґи;
по 10 дол. Іван і Софія Головки, Ярослава Лабка.

Разом ________ 405 дол.

НА ФОНД ДОПОМОГИ УКРАЇНІ ЧЕРЕЗ УАКРаду

По 100 дол. Лідія і Богдан Крамарчук, д-р Володар і Зореслава Кузик, Дарія Кузик;
50 дол. Марія і Евген Стахів;
25 дол. д-р Зиновій і Володимира Ґіль;
по 20 дол. о. Іван Давидович, Осип Труш;
10 дол. Катруся і Мирон Захаріясевич.

Разом ________ 425 дол.

НА ВИСИЛКУ ЖУРНАЛУ „ПАТРІЯРХАТ“ В УКРАЇНУ

100 дол. (австралійських) Мирослав Сендзік.

НА СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД ім. ІВАНА ФРАНКА при УКРАЇНСЬКОМУ БРАТСЬКОМУ СОЮЗІ

По 100 дол. о. Прот. Сергій і Ліда Ковальчуки, Сергій Ковальчук.

НА ТОВАРИСТВО ДОПОМОГИ СИРОТАМ В УКРАЇНІ

50 дол. Андрій Котляр.

НА КИЄВО-МОГИЛЯНСЬКУ АКАДЕМІЮ

25 дол. д-р Ляриса і інж. Любомир Онишкевичі.

НА УКРАЇНСЬКИЙ КУЛЬТУРНО-ОСВІТНІЙ ЦЕНТР У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

25 дол. інж. Орест і Меліта Мартиновичі.

НА ПАТРІЯРШИЙ ФОНД

25 дол. д-р Теодозій і Дарія Самотулки.

НА ЖУРНАЛ „ПАТРІЯРХАТ„

20 дол. Володимира і Микола Кавки.

У світлу пам'ять дорогого мужа і батька зложили:
дружина ВІРА

500 дол. — на церкву св. свщм. Йосафата у Трентоні
200 дол. — на Фонд допомоги Україні через УАКРаду
100 дол. — на Фонд студій богословів з України на УКУ в Римі
100 дол. — на Фонд допомоги дітям Чорнобиля через СУА
100 дол. — на Товариство Допомоги Сиротам в Україні.

син НЕСТОР з дружиною НІЛОЮ

1,000 дол. — на будівельний Фонд Українського Музею в Ню Йорку.

Разом на добродійні цілі
зложено ________ 5,195 американських дол.
100 австралійських дол.

ПОДІЇ

ДОПОВІДЬ Я. ДАШКЕВИЧА В НТШ

Ню Йорк. — Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці влаштовує доповідь „Становище науки в Україні сьогодні". Доповідач — гість зі Львова, історик, дійсний член НТШ, керівник археографічної комісії львівського відділу Інституту української археографії НАН України Ярослав Дашкевич. Доповідь відбудеться у четвер, 19-го жовтня, в НТШ, 63 Четверта аве. в Ню Йорку. Початок о год. 6:30 вечора.

ВИСТАВКА ФОТОГРАФІЙ ТА КОНФЕРЕНЦІЯ В УМ

Ню Йорк. — Український Музей влаштовує виставку фотографій Мері Келлі і Гелен Сінсебо та народного мистецтва Гуцульщини „Незмінні Карпати: живучі традиції гуцулів", відкриття якої відбудеться 21-го жовтня ц. р. о год. 6-ій вечора. Від год. 9:45 до 5-ої по полудні в Українському Музеї у зв'язку з виставкою проходитиме конференція на тему „Гуцульська вишивка". Вступ — 15 дол., для членів Музею — 10 дол., що включає кошти сніданку та полуденку. Реєстрація до 19-го жовтня.

ВЕЧІР В ПОШАНУ Й. ГІРНЯКА

Ню Йорк. — Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці влаштовує святковий вечір в пошану Йосипа Гірняка з нагоди 100-річчя від дня його народження. У вечорі участь братимуть д-р Лариса Онишкевич, проф. Валерій Ревуцький та актор Мирон Чолган. Вечір відбудеться у суботу, 21-го жовтня, в будинку НТШ, 63 Четверта аве. в Ню Йорку. Початок о год. 5-ій вечора.

У СЕРЕДУ, 11-ГО ЖОВТНЯ, до місцевости Манчестер в Ню Гемшир зїхалися всі 10 республіканських кандидатів, щоб взяти участь у дебатах на телевізії. Це також для кожного з них була нагода представити себе та свою політичну програму виборцям саме цього стейту, де вже в лютому 1996 року відбудуться перші з черги передвибори. На думку аналітиків ніодному з кандидатів не вдалось затьмарити покищо кандидатуру сенатор Роберта Дола. Крім нього виступали: колишній губернатор Теннесі Ламар Александер, консервативний коментатор Патрик Бюкенан, тексаський сенатор Фил Ґремм, сенатори Ричард Луґар з Індіяни, Арлен Спектер з Пенсильванії, конґресмен з Каліфорнії Баб Дорнан, колишній працівник Державного департаменту Алан Кейс і двох мільйонерів Малколм Форбс мол., і Моррі Тейлор.

ПІД ЧАС СВОЄЇ ВІЗИТИ до Лондону головний церемоніялмайстер іракського президента Саддама Гуссейна попросив в Англії політичного азилю. Про це повідомили інформаційні джерела, близькі до іракської опозиції. Офіцер з оточення С. Гуссейна вирішив не повертатися на батьківщину після того, як іракські спецслужби запідозрили його у зв'язках зі зятем С. Гуссейна, генералом Камалем Гасаном, який недавно втік з Багдаду до Йорданії. Очікується, що цими днями у Лондоні відбудеться пресова конференція, на якій колишній саддамівський церемоніялмайстер розповість про причини своєї втечі.

У ВАШІНҐТОНІ ...

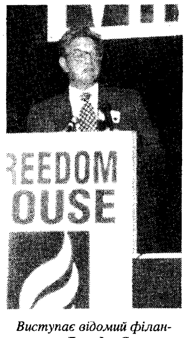
(Закінчення зі стор. 1)

по світі і підтримувала ресурси, необхідні для існування такої політики. Тоді, коли більшість американців вірить, що ЗСА мусять продовжувати відігравати провідну ролю у світових подіях, від кінця холодної війни спостерігається важливі розходження в думках відносно такої ролі. Дискусії сягають поза такі питання, як куди і коли робити інтервенцію під час міжнародного конфлікту. Погляди розходяться у таких питаннях, як пріоритети в наданні закордонної допомоги, поширення демократії й публічної дипломатії та структура різних бльоків, призначених для збереження миру. Цією конференцією „Фрідом гавз" відкрив дебати про вищезгадані розходження, щоб сприяти створенню нових двопартійних угод, які повинні б утвердити внесок Америки у справу миру, розвитку і свободи по цілому світі.

Центральною подією конференції стала вступна доповідь президента З'єднаних Стейтів Америки Билла Клінтона, у якій він торкнувся багатьох аспектів зовнішньої політики ЗСА, зокрема того, що Америка повинна бути готова до послання миротворчих військ до Боснії, чи про зміни у політиці ЗСА щодо Куби. У конференції також взяли участь провідні члени Адміністрації та Конґресу ЗСА і визначні консервативні та ліберальні пропаґатори активної закордонної політики ЗСА. Важливим елементом конференції була участь груп ключових обранців, які

Голова „Фрідом гавз" Бетт Бао Лорд.

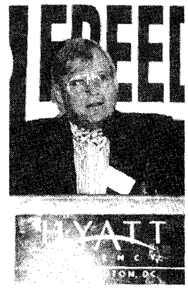

Виступає відомий філантроп Джордж Сорос.

мають важливий голос в дебатах про майбутнє зовнішньої політики ЗСА. Крім провідних членів Адміністрації та Конґресу ЗСА було запрошено доповідачів з широкого двопартійного кола експертів, які протягом

Президент „Фрідом гавз" Адріян Каратницький провадить одним із панелів.

Головний редактор журналу „Закордонна Політика" Чарлз Вілліям Мейнс.

років брали участь у проєктах „Фрідом гавз", а також — членів Ради цієї організації. Серед доповідачів були також голова „Фрідом гавз" Бетт Бао Лорд, старший науковець Інституту Америкен Інтерпрайз Джін Кирпатрик та відомий на цілий світ філантроп Джордж Сорос. Чотири панелі конференції висвітлили теми „Ресурси Америки і ґльобальні виклики", „Структури безпеки у небезпечному світі", „Громадська дипломатія і міжнародне радіомовлення після холодної війни" та „Сприяння демократії та свобідному ринкові".

Як уже згадано, конференцію спонзорувала організація „Фрідом гавз"; співспонзорами були: Фундація Карнеґі за міжнародний мир, Фундація „Герітедж", Інститут Проґресивної Політики та Рада американської закордонної політики.

З української сторони участь у конференції брали Український Народний Союз, Український Конґресовий Комітет Америки та Вашінґтонська Група Українсько-Американських Професіоналістів.

Під час конференції відбулася неформальна півгодинна зустріч президента Клінтона із групою біля 20-ти осіб, серед яких були Збіґнєв Бжезінскі, Джордж Сорос, Воррен Крістофер, Карл Ґершман та представники установ етнічних груп, таких, як Польсько-американський конґрес та інші. Як представника УНСоюзу, члена Центрально-східної европейської коаліції, на зустріч було запрошено Євгена Іванціва; Аскольд Лозинський представляв Український Конґресовий Комітет Америки.

За словами Є. Іванціва, під час згаданої зустрічі відбулися приватні розмови окремих осіб з Президентом, під час яких А. Лозинський подякував Б. Клінтонові за його відвідини України. В розмові з президентом Клінтоном Є. Іванців торкнувся двох аспектів. Перший: підкреслено важливість ситуації в Центральній і Східній Европі, від стабільности якої у великій мірі залежить політична стабільність у світі. „Наші етнічні групи можуть стати своєрідним 'мостом' між демократичною Адміністрацією і республіканським Конґресом ЗСА. Тому слід будувати таку закордонну політику ЗСА, яка підтримувала б незалежність країн згаданого реґіону і всесторонньо сприяла їх переходові до повної незалежности і демократизації", — сказав Є. Іванців. Другий аспект дискусії стосувався звернення представників Ради Центрально-східної европейської коаліції до Адміністрації ЗСА з проханням обговодити питання про надання допомоги країнам згаданого реґіону — не тільки економічної, але й гуманітарної, спрямованої на поширення свободи засобів масової інформації та ін. „На початку 1995 року відбулася зустріч представників коаліції з дорадником віцепрезидента ЗСА з міжнародної політики Леоном Фуртом, і від того часу ми не отримали жодної відповіді на порушені питання. Справа залишилася відкритою". Президент Клінтон погодився з Є. Іванцівим про необхідність всесторонньої підтримки країн Центральної і Східньої Европи, спрямовуючи його у справах відповіді та знайдення шляхів вирішення питань допомоги до Антоні Лейка, колишнього спеціяльного дорадника Президента Клінтона у справах країн Східньої Европи та новонезалежних держав, а тепер — дорадника Президента з питань державної безпеки.

Крім дискусії Є. Іванціва з А. Лейком на вищезгадану тему, яка відносилася стисло до теми конференції про побудову двопартійних домовлень щодо закордонної політики ЗСА, було також заторкнено питання про статус „Радіо Свобода", якому два тижні тому Сенат ЗСА зменшив бюджет з 75 млн. до 29 млн. дол. На питання Є. Іванціва, чи Адміністрація ЗСА готова виступити проти цієї акції, Тоні Лейк дав ствердну відповідь.

Головний спонзор і організатор конференції, „Фрідом гавз", — це неприбуткова, безпартійна організація боротьби за людські права, яка сприяє демократичним установам цілого світу. Президентом цієї організації є Адріян Каратницький.

ВЕРХОВНА...

(Закінчення зі стор. 1)

Наприклад, коли слово отримала соціялістка Наталія Вітренко, то їй чомусь для цього було надано аж 20 хвилин. Вона зачитала альтернативну програму, підготовлену фракцією соціялістів.

У відповідь прем'єр-міністер Є. Марчук виступив із заявою, в якій назвав альтернативну програму „зарання запланованою провокацією". Представники лівих сил відкидали ідеологію програми і дебатували про соціяльний захист громадян.

Уже після 8-ої год. вечора із заключним словом виступив голова Верховної Ради України Олександер Мороз, який сказав, що програму вони не можуть ухвалити, але не можуть і відхилити. Її треба удосконалити і ухвалити, щоб дати змогу Урядові працювати. Однак голова українського парляменту не зміг утриматися від зауваження, що у програмі Президента, прийнятій Верховною Радою раніше, нічого не було про приватизацію землі, а в теперішній програмі дій Уряду в завуальованій формі є теза, що земля має стати товаром, з чим він не може погодитися. По закінченні дебат відбулося голосування і депутати 234 голосами схвалили програму дій Уряду.

ДОПОВІДЬ ВЛАШТУВАВ 50-ИЙ ВІДДІЛ СУА

У дописі Асі Гумецької „Доповідь Р. Іванченко про державотворення в Україні" („Свобода", ч. 163 з 29-го серпня 1995 р., стор. 3) у першому абзаці слід читати: „...на запрошення 50-го Відділу СУА". — **Ред.**